

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 7-1-2018**Lễ Chúa Hiển linh****Ngày càng lớn lên****LỜI CHÚA: Mt 2, 1-12**

Khi Đức Giêsu ra đời tại Bêlem, miền Giuđê, thời vua Hêrôđê trị vì, có mấy nhà chiêm tinh từ phương Đông đến Giêrusalem, và hỏi: “Đức Vua dân Do Thái mới sinh, hiện ở đâu? Chúng tôi đã thấy vì sao của Người xuất hiện bên phương Đông, nên chúng tôi đến bái lạy Người.” Nghe tin ấy, vua Hêrôđê bối rối, và cả thành Giêrusalem cũng xôn xao. Nhà vua liền triệu tập tất cả các thượng tế, các kinh sư trong dân lại, và hỏi cho biết Đấng Kitô phải sinh ra ở đâu. Họ trả lời: “Tại Bêlem, miền Giuđê, vì trong sách ngôn sù, có chép rằng: Phần người, hỡi Bêlem, miền đất Giuđa, người đâu phải là thành nhỏ nhất của Giuđa, vì người là nơi vị lãnh tụ chăn dắt Israel dân Ta sẽ ra đời”.

Bấy giờ vua Hêrôđê bí mật vời các nhà chiêm tinh đến, hỏi cặn kẽ về ngày giờ ngôi sao đã xuất hiện. Rồi vua phái các vị ấy đi Bêlem và dặn rằng: “Xin quý ngài đi dò hỏi tường tận về Hài Nhi, và khi đã tìm thấy, xin báo lại cho tôi, để tôi cũng đến bái lạy Người.” Nghe nhà vua nói thế, họ ra đi. Bấy giờ ngôi sao họ đã thấy ở phương Đông, lại dẫn đường cho họ đến tận nơi Hài Nhi ở, mới dừng lại. Trông thấy ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng. Họ vào nhà, thấy Hài Nhi với thân mẫu là bà Maria, liền sấp mình bái lạy Người, rồi mở bảo tráp, lấy vàng, nhũ hương và mộc dược mà dâng

*(xem tiếp trang 2)***“Phục vụ sự sống con người là phục vụ Thiên Chúa”**

*Bài giảng của Đức Thánh Cha Phanxicô
trong Thánh lễ kính Đức Maria Mẹ Thiên Chúa
Vương cung Thánh đường Vatican, Thứ Hai 1-1-2018*

Năm mới bắt đầu nhân danh Mẹ Thiên Chúa. *Mẹ Thiên Chúa* là tước hiệu quan trọng nhất của Đức Mẹ. Nhưng có thể đặt câu hỏi: tại sao lại nói *Mẹ Thiên Chúa*, mà không nói *Mẹ Chúa Giêsu*? Trong quá khứ, có người muốn giới hạn vào danh xưng *Mẹ Chúa Giêsu*, nhưng Giáo hội đã tuyên xưng Đức Maria là *Mẹ Thiên Chúa*. Chúng ta phải tạ ơn, vì danh xưng này chứa đựng sự thật tuyệt vời

về Thiên Chúa và về chính chúng ta. Nghĩa là từ khi Chúa chúng ta nhập thể nơi Đức Maria, từ đó và luôn mãi, Người đã mặc lấy nhân tính của chúng ta. Không còn Thiên Chúa mà không có con người nữa; xác thịt mà Chúa Giêsu nhận lấy từ Mẹ Người nay là xác thịt của chính Người, và mãi mãi là của Người. Danh xưng *Mẹ Thiên Chúa* nhắc chúng ta nhớ điều này: Thiên Chúa gần gũi với nhân loại, như đứa con ở sát bên mẹ khi người mẹ cưu mang nó trong lòng.

Từ *mẹ (mater)* cũng liên quan đến từ vật chất (*materia*). Trong Mẹ của Người, Thiên Chúa của trời cao, Thiên Chúa vô hạn, đã trở nên nhỏ bé, trở nên vật chất, không chỉ để ở với chúng ta mà còn để nên giống chúng ta. Đây là phép lạ, là điều mới

(xem tiếp trang 2)

**Cộng hòa Dân chủ Congo:
Đức hồng y Monsengwo lên án
chính quyền đàn áp các Kitô hữu**

WHĐ (3.1.2018) – Sau sự kiện bất ổn tại Cộng hòa Dân chủ Congo vào ngày 31 tháng Mười Hai vừa qua, Đức hồng y Laurent Monsengwo Pasinya, Tổng giám mục Kinshasa, đã ra tuyên bố ngày thứ Ba, 2-1-2018, lên án chính quyền nước này đàn áp các Kitô hữu.

Với lời lẽ đanh thép, Đức hồng y đã lên án cuộc đàn áp của cảnh sát nhắm vào các cuộc tuần hành được tổ chức hôm Chúa nhật 31-12-2017 để kỷ niệm đúng một năm ngày ký kết Thỏa thuận giữa chính phủ và phe đối lập dưới sự bảo trợ của Tòa giám mục. Theo các nhà tổ chức tuần hành, cuộc đàn áp của cảnh sát đã khiến 12 người thiệt mạng; tuy nhiên chính quyền đã phủ nhận con số này. Nhiệm kỳ của Tổng thống Joseph Kabila đã hết hạn từ hơn một năm nay, và Đức hồng y Monsengwo nói rằng Congo đã sa lầy trong cuộc khủng hoảng chính trị.

Theo Đức Tổng giám mục Kinshasa, việc thiếu áp dụng cụ thể bản Thỏa thuận ngày 31 tháng 12 năm 2016 đã gây ra “bất ổn chính trị-xã hội”, dẫn đến “cuộc tuần hành ôn hòa và bất bạo động do Ủy ban Giáo dân Điều phối tổ chức. Đức hồng y Monsengwo lên án những hành động “man rợ” của “những kẻ đàn ông mặc đồng phục mạo nhận là dũng cảm”. Ngài kể ra những hành động ấy: “ngăn cản các Kitô hữu vào nhà thờ tham dự Thánh Lễ, theo lệnh của một cấp chỉ huy quân sự nào đó; xịt hơi cay trong Thánh lễ tại nhiều giáo xứ ở Kinshasa; tước đoạt tiền bạc và máy điện thoại; truy đuổi; khám xét có hệ thống con người và tài sản của họ trong nhà thờ và trên đường phố; cho quân đội xâm nhập các nhà xứ ở một số giáo xứ, lấy cố tìm kiếm những

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

tiền. Sau đó, họ được báo mộng là đừng trở lại gặp vua Hêrôđê nữa, nên đã đi lối khác mà về xứ mình.

SUY NIỆM

Đoạn Tin Mừng trên nói về các nhà chiêm tinh dân ngoại theo ánh sao mà tìm đến bái yết Hài Nhi Một loạt câu hỏi thường được đặt ra hôm nay. Làm sao một ngôi sao có thể dẫn đường cho họ đi? Nếu đó là một ngôi sao sáng lạ lùng thì tại sao thành Giêrusalem lại không nhận biết? Bởi đâu ngôi sao lại không đi thẳng tới Bêlem? Có tin được chuyện ngôi sao ngừng lại trước cửa nhà không? Các câu hỏi trên đều xoay quanh ngôi sao lạ. Một ngôi sao như thế có thật không hay đây chỉ là một truyền thuyết

Thánh Máthêu đã viết đoạn Tin Mừng này theo một thể văn đặc biệt của người Do Thái. Chúng ta không nên hiểu mọi chi tiết theo nghĩa đen. Điều quan trọng không phải là có một ngôi sao lạ, một ngôi sao thông minh biết dẫn lối chỉ đường. Điều quan trọng là điều Máthêu muốn nói với ta: Đức Giêsu không phải chỉ là Mêsia cho dân Do Thái, Ngài còn là Đấng Cứu Độ cho cả nhân loại.

Các nhà chiêm tinh là dân ngoại. Họ đại diện cho mọi dân tộc, cho chính chúng ta. Họ khao khát tìm ơn cứu độ. Qua những dấu chỉ kỳ diệu hay đơn sơ trong vũ trụ, họ nghe thấy lời mời gọi lên đường. Chấp nhận lên đường là chấp nhận bỏ lại tất cả và bước đi trong đêm tối. Các nhà chiêm tinh không dựa vào điều gì khác ngoài ánh sao khi tỏ khi mờ. Cần có đức tin cứng cáp mới dám dựa vào một dấu chỉ mong manh như thế. Cũng cần có đức tin mạnh mẽ mới dám tin rằng vị vua mới sinh đang khiếm tốn sống trong một ngôi nhà ở Bêlem, chứ không uy nghi ngự giữa hoàng cung lộng lẫy. Cần có một đức tin khiếm tốn biết chừng nào mới có thái độ sấp mình bái lạy trước Hài Nhi, và tiến dâng lễ vật quý giá.

Thiên Chúa vẫn không ngừng lôi kéo cả nhân loại đến với Con Một của Ngài là Đức Giêsu Kitô. Ngài vẫn không ngừng cho những ánh

(xem tiếp trang 3)

“Phục vụ sự sống con người là phục vụ Thiên Chúa”

mẽ! Con người không còn cô độc; không còn mồ côi nữa, nhưng mãi mãi là người con. Năm mới bắt đầu với điều mới mẻ này. Và chúng ta tuyên xưng điều ấy khi nói: Mẹ Thiên Chúa! Chúng ta vui mừng khi biết rằng chúng ta không còn cô đơn nữa. Thật là tuyệt khi biết rằng chúng ta là những người con được yêu thương, biết rằng tuổi thơ của chúng ta không bao giờ bị lấy mất.

Đó là nhìn thấy chính chúng ta trong Thiên Chúa yếu đuối và thơ bé đang nằm trong vòng tay người mẹ, và nhận ra rằng con người thật quý giá và thiêng liêng đối với Chúa. Vì thế phục vụ sự sống con người là phục vụ Thiên Chúa. Và mọi cuộc đời, từ cuộc đời ở trong lòng mẹ cho đến cuộc đời của người già, người đau khổ và bệnh tật, cuộc đời của những người gây phiền toái và cả những người ghê tởm, phải được đón nhận, yêu thương và giúp đỡ.

Bây giờ chúng ta hãy để bài Phúc âm hôm nay hướng dẫn chúng ta. Chỉ có một câu nói về Mẹ Thiên Chúa: “Đức Maria ghi nhớ tất cả những việc đó và suy niệm trong lòng” (Lc 2,19). Mẹ chỉ đơn giản ghi nhớ. Mẹ không nói. Phúc âm không thuật lại một lời nào của Mẹ trong suốt câu chuyện Giáng sinh. Ở đây cũng vậy, Mẹ là một với Con của Mẹ: Chúa Giêsu là một “trẻ sơ sinh”, trẻ sơ sinh “không nói được”. Ngôi Lời của Thiên Chúa, “thuở xưa đã nói nhiều lần và bằng nhiều cách” (Dt 1,1), nay, vào “thời đã mãn” (Gl 4,4), thì lại thinh lặng. Vị Thiên Chúa mà trước mặt Ngài tất cả phải im tiếng thì chính Ngài lại là một em bé chưa biết nói. Vị Vua thinh lặng; mầu nhiệm tình yêu của Người được mặc khải trong sự thấp hèn. Sự lặng thinh và thấp hèn này là ngôn ngữ của vương quyền của Ngài. Mẹ của Ngài kết hiệp với Con và ghi nhớ những điều ấy trong thinh lặng.

Sự thinh lặng ấy cho chúng ta biết rằng, nếu chúng ta muốn “giữ được” chính mình, chúng ta phải thinh lặng. Chúng ta cần thinh lặng ngắm nhìn máng cỏ. Đứng trước máng cỏ, chúng ta tái khám phá rằng chúng ta được yêu thương; chúng ta hưởng nếm ý nghĩa đích thực sự của cuộc sống. Khi ngắm nhìn trong thinh lặng, chúng ta để cho Chúa Giêsu nói với con tim chúng ta. Sự thấp hèn của Người hạ bệ niềm kiêu hãnh của chúng ta; sự nghèo khó của Người làm đảo lộn về hoành tráng của chúng ta; tình yêu

thương của Người chạm vào trái tim cứng cõi của chúng ta. Mỗi ngày dành ít phút thinh lặng để ở với Chúa là “giữ” linh hồn của chúng ta; đó là “giữ” cho sự tự do của chúng ta khỏi bị hao mòn bởi những tầm thường của chủ nghĩa tiêu thụ, những ồn ào của quảng cáo, những dồn dập của lời nói trống rỗng và những làn sóng áp đảo của những chuyện ba hoa rỗng tuếch.

Phúc Âm nói tiếp, Đức Maria ghi nhớ tất cả những điều ấy và suy gẫm trong lòng. Những điều ấy là những điều gì? Đó là niềm vui và nỗi buồn. Một đàng là sự kiện Chúa Giêsu ra đời, tình yêu của Thánh Giuse, các mục đồng đến viếng thăm, đêm huy hoàng ánh sáng. Nhưng đàng khác, đó là một tương lai bấp bênh, không nhà “vì không có chỗ cho họ trong nhà trọ” (Lc 2,7), đau buồn vì bị từ chối, thất vọng khi phải sinh Chúa Giêsu trong chuồng bò. Những hy vọng và lo lắng, ánh sáng và bóng tối: tất cả những điều ấy Đức Maria đều ghi nhớ trong lòng. Rồi Mẹ đã làm gì? Mẹ suy gẫm, nghĩa là Mẹ nghĩ đến những điều ấy, cùng với Chúa, trong lòng mình. Mẹ không giữ lại cho mình điều gì; không giữ chặt điều gì trong than vãn hay cay đắng. Nhưng Mẹ đã dâng hết cho Chúa. Đó là cách Mẹ “ghi nhớ” những điều ấy. Chúng ta “ghi nhớ” khi chúng ta trao đi: bằng cách không để cho cuộc đời chúng ta trở thành nạn nhân của nỗi sợ hãi, chán nản hay mê tín, không đóng cửa lòng mình hay cố quên đi, nhưng bằng cách biến mọi thứ thành một cuộc đối thoại với Thiên Chúa. Thiên Chúa, Đấng gìn giữ chúng ta trong trái tim Ngài, sẽ đến ở trong cuộc đời chúng ta.

Đây là bí quyết của Mẹ Thiên Chúa: lặng lẽ ghi nhớ mọi sự và dâng lên Chúa. Phúc âm thuật lại, Mẹ ghi nhớ trong lòng. Cõi lòng mời gọi chúng ta nhìn vào bên trong của con người, tình cảm và cuộc sống của con người. Khởi đầu năm mới, chúng ta cũng vậy, là những Kitô hữu trên đường hành hương, chúng ta cũng thấy cần phải xuất phát lại từ bên trong, bỏ lại gánh nặng của quá khứ và bắt đầu lại từ những điều thực sự quan trọng.

Hôm nay, chúng ta có điểm khởi hành ở trước mặt, đó là Mẹ Thiên Chúa. Vì Thiên Chúa muốn chúng ta trở nên như Mẹ, muốn Giáo hội của Ngài trở nên như Mẹ: một người Mẹ dịu dàng và khiêm hạ, nghèo vật chất nhưng giàu yêu thương, không vương tội lỗi và kết hiệp với Chúa Giêsu, mang Chúa trong lòng và mang người thân

(xem tiếp trang 4)

Đức Thánh Cha gặp gỡ các nhà thần học Italia: “Cần phải trung thành một cách sáng tạo để đương đầu với những thách đố hiện tại”

WHĐ (1.1.2018) – Hôm thứ Sáu 29-12-2017, Đức Thánh Cha Phanxicô đã tiếp kiến các nhà thần học Italia tại Vatican nhân dịp kỷ niệm 50 năm thành lập Hiệp hội Thần học Italia (ATI - Associazione Teologica Italiana) trong năm nay. Đức Thánh Cha Phanxicô đã cảm ơn các nhà thần học vì nghiên cứu của họ tại trung tâm của Giáo hội ở Italia.

Ngỏ lời với các nhà thần học, Đức Thánh Cha nhấn nhủ rằng suy tư thần học đòi hỏi phải trung thành cách sáng tạo, hiệp thông, và phải có đôi mắt đức tin để đương đầu với những thách đố mà nhân loại ngày nay đang phải đối mặt.

Ngài khẳng định, thế giới cần một nền thần học có khả năng giúp các Kitô hữu loan báo “Khuôn mặt cứu độ của Thiên Chúa Thương xót”.

Cuộc gặp gỡ diễn ra trong tuần Bát nhật lễ Giáng Sinh -theo Đức Thánh Cha -, là lễ cung cấp nền tảng cho “mọi suy tư thần học Kitô giáo”.

Mâu nhiệm Nhập Thể như nền tảng cho thần học

Ngài nói, “Trong những ngày này, chúng ta chìm đắm trong niềm vui chiêm ngắm mâu nhiệm Thiên Chúa, Đấng đã liên đới với chúng ta và mặc lấy nhân tính nghèo nàn của chúng ta khi sai Con Ngài đến mang lấy thân xác mỏng giòn của chúng ta”. Vì thế “mâu nhiệm Nhập Thể là khởi điểm cho suy tư thần học”.

Đức Thánh Cha nhấn mạnh: thần học “sẽ không bao giờ cạn kiệt nguồn suối sự sống của tình yêu Thiên Chúa, một tình yêu đã để cho con người chạm đến, ngắm nhìn, và tận hưởng trong máng cỏ tại Bêlem.”

Suy tư thần học và Công đồng Vatican II

Đức Thánh Cha mời gọi họ “trung thành cách sáng tạo” trong những suy tư, vì ATI được thành lập “trong tinh

thần phục vụ và hiệp thông được Công đồng Vatican II chỉ dẫn”.

“Xin anh chị em tiếp tục trung thành và gắn bó với Công đồng trong công việc thần học của anh chị em và với khả năng qua đó Giáo Hội chứng tỏ mình được thúc đẩy nhờ sự mới mẻ luôn mãi của Tin Mừng”.

‘Cùng nhau làm thần học’

Đức Thánh Cha Phanxicô nói tiếp: những nỗ lực của Hiệp hội “cùng nhau làm thần học... đã diễn tả một yếu tố cơ bản của Chân lý, mà thần học là để phục vụ Chân lý ấy”.

“Thật vậy, không thể tưởng tượng được rằng việc phục vụ Chân lý của Thiên Chúa – Đấng là tình yêu và sự hiệp thông vĩnh cửu giữa Cha, Con và Thánh Thần, và kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa chính xác là kế hoạch kết hiệp nhân loại với Thiên Chúa và với nhau – lại mang một cung cách cá nhân hay đặc thù, hoặc tệ hơn, trong thứ lôgic của cạnh tranh”.

Do đó, nghiên cứu thần học chắc chắn là công việc của cá nhân, nhưng được thực hiện bởi “những người đắm mình vào một cộng đồng thần học.”

‘Đôi mắt đức tin’

Đức Thánh Cha Phanxicô nói thêm: Trong khi người tín hữu không đòi hỏi phải được huấn luyện về thần học, nhưng toàn thể Dân Thiên Chúa luôn có “cảm thức về những thực tại đức tin”. Đó là “con mắt đức tin”. “Chính trong đức tin sống động này của đoàn dân thánh trung tín của Thiên Chúa mà mọi nhà thần học phải đắm mình vào và nhờ đó họ được nâng đỡ, được biến đổi và đón nhận”.

Những thách đố hiện đại đối với thần học

Đề cập đến những thách đố mà nền thần học ngày nay phải đương đầu, Đức Thánh Cha kể ra: nạn khủng hoảng sinh thái, biến đổi gen di truyền DNA nơi người, bất bình đẳng trong xã hội, di dân hàng loạt, và chủ nghĩa tương đối lý thuyết cũng như thực hành.

Ngài nói rằng cần có một nền thần học để đương đầu với những thực tại hiện đại này, nền thần học được xây

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

sao dẫn đường. Không phải là ánh sao trên trời cao, mà là ánh sáng Ngài gieo vào lòng người. Mỗi người chúng ta phải trung thành với ánh sáng đó, và bước vào cuộc hành trình đức tin đầy mạo hiểm, như các nhà chiêm tinh ngày xưa.

Đôi khi chúng ta có nét giống Hêrôđê, sợ hãi bối rối trước sự xuất hiện của Đấng Cứu Độ. Hãy để Chúa làm lung lay ngại vàng của bạn, đưa bạn vào sự bấp bênh, mong manh, để rồi cuối cùng bạn gặp được sự vững vàng trong Chúa.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu,
tạ ơn Chúa đã cho chúng con
ánh sáng mặt trời, mặt trăng,
và ánh sáng từ những nguồn
năng lượng trên mặt đất.

Tạ ơn Chúa
vì Chúa đã gọi chúng con là ánh
sáng.
Đó là vinh dự
và cũng là một trách nhiệm nặng nề.

Xin cho chúng con có khả năng
đẩy lui bóng tối
của hận thù và bất công,
của buồn phiền và thất vọng.

Xin cho chúng con biết giữ gìn
ngọn lửa
mà Chúa đã thắp lên trong lòng
chúng con,
và biết vâng theo những soi sáng
của Chúa
qua từng phút giây của cuộc sống.

Lạy Chúa Giêsu,
cuộc chiến giữa ánh sáng và bóng tối
vẫn còn tiếp diễn
trên thế giới và trong lòng chúng con.

Ước gì chúng con
đừng chỉ lo nguyện rửa bóng tối,
nhưng can đảm thắp lên những
ngọn lửa,
để cả trái đất ngập tràn ánh
sáng Chúa. ■

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

dựng bởi “các Kitô hữu không chỉ tìm cách thảo luận với nhau nhưng họ ý thức mình đang phục vụ các cộng đồng Kitô hữu khác nhau và phục vụ Giáo hội”.

Đức Thánh Cha kết luận, Hiệp hội Thần học Italia đang đáp ứng những thách đố này. ■

(Theo Vatican News)

“Sống trong niềm vui tình yêu của Chúa”:

Sứ điệp của Đức Thánh Cha Phanxicô gửi Đại hội Giới trẻ châu Âu lần thứ 40 của Cộng đoàn Taizé

WHĐ (29.12.2017) – Đại hội Giới trẻ châu Âu hàng năm do Cộng đoàn đại kết Taizé tổ chức đang diễn ra tại Basel, Thụy Sĩ từ ngày 28-12-2017 đến 1-1-2018. Nhân dịp này, Đức Thánh Cha Phanxicô đã gửi sứ điệp để khích lệ những người trẻ Công giáo, Chính Thống giáo và Tin Lành đang họp nhau “tại giao điểm của Thụy Sĩ, Pháp và Đức”.

Sứ điệp viết bằng tiếng Pháp của Đức Thánh Cha Phanxicô do Đức hồng y Quốc vụ khanh Toà thánh ký tên, mở đầu: “Các bạn từ khắp Châu Âu đã đến Basel – thành phố ở giao điểm của Thụy Sĩ, Pháp và Đức, để tham dự Đại hội Giới trẻ châu Âu hàng năm lần thứ 40 do Cộng đoàn đại kết Taizé tổ chức. Các bạn đang được thúc đẩy bởi mong muốn cùng nhau khơi sâu những nguồn vui đích thực. Và ‘niềm vui’ là chủ đề sẽ hướng dẫn những suy tư và soi sáng lời cầu nguyện của các bạn. Trong bối cảnh này, Đức Thánh Cha Phanxicô muốn đonan chắc với các bạn rằng ngài gần gũi các bạn về mặt thiêng liêng. Thật vậy, như ngài viết trong Tông huấn *Evangelii Gaudium*, Niềm vui Tin Mừng đong đầy cõi lòng và cuộc sống của những người gặp Chúa Giêsu. Những ai để cho Người cứu vớt sẽ thoát khỏi vòng tội lỗi, u buồn, sự trống rỗng trong tâm hồn và nỗi cô đơn. Có Chúa Giêsu Kitô, niềm vui sẽ sinh ra và tái sinh luôn mãi”.

Sứ điệp viết tiếp: “Đức Thánh Cha rất vui mừng biết rằng các bạn đã chọn tham dự cuộc gặp gỡ này để đón nhận và đào sâu thêm sứ điệp của Chúa Giêsu – là nguồn vui cho tất cả những ai mở lòng ra với Người. Và ngài cảm ơn các bạn đã đáp lại lời Chúa kêu mời, Đấng đã đưa các bạn đến với nhau trong niềm vui tình yêu của Ngài. Đức Thánh Cha khuyến khích các bạn sống trong niềm vui này – là niềm vui đến từ tình bạn của các bạn với Chúa Giêsu, niềm vui chẳng bao giờ đóng cửa lòng chúng ta trước người khác hay những đau khổ của thế giới này. Và ngài mời gọi các bạn gắn bó với Chúa, qua việc cầu nguyện và lắng nghe Lời Chúa, để Chúa giúp các bạn phát triển tài năng hầu thăng tiến nền văn hoá thương xót dựa trên việc khám phá lại cuộc gặp gỡ với người khác, nền văn hoá trong đó không ai nhìn người khác cách dửng dưng hay quay lưng

trước những đau khổ của anh chị em mình”.

Đức hồng y Parolin tiếp tục trích dẫn Tông thư *Misericordia et misera* của Đức giáo hoàng Phanxicô nhân dịp bế mạc Năm Thánh Lòng Thương xót.

Cuối cùng, Đức hồng y Parolin nhắc lại rằng: “Kỷ niệm 500 năm Cải cách được ghi dấu trong suốt một năm sắp kết thúc, và Đức Thánh Cha cầu xin Chúa Thánh Thần giúp các bạn – các bạn trẻ Tin Lành, Công Giáo và Chính Thống giáo –, hân hoan và làm phong phú lẫn nhau bằng những ân huệ đa dạng được ban cho tất cả các môn đệ của Chúa Kitô, và chúng tỏ rằng niềm vui nối kết chúng ta vượt lên những thương đau của chia rẽ. Ngài cũng khuyến khích các bạn đừng sợ đi theo con đường của tình huynh đệ để cuộc gặp gỡ tại Basel của các bạn sẽ làm cho sự hiệp thông đầy vui mừng tuôn trào từ nguồn mạch trái tim Chúa trở nên hữu hình”.

Sứ điệp kết thúc: “Đức Thánh Cha phó thác các bạn cho Chúa, để các bạn có thể cùng với Đức Trinh Nữ Maria hát lên lời ngợi ca những điều kỳ diệu của tình yêu của Chúa, là nguồn mạch của niềm vui, và ngài thành tâm chúc lành cho các bạn, là những người trẻ đang tham gia cuộc gặp gỡ này, cho các sư huynh Taizé cũng như cho những người ở Thụy Sĩ, Pháp và Đức đón tiếp các bạn”. ■

Cộng hoà Dân chủ Congo: Đức hồng y Monsengwo...

người gây rối; giết người; dùng đạn thật bắn sát ngay bên các Kitô hữu tay đang cầm sách Kinh Thánh, tràng hạt và thánh giá; bắt giữ các linh mục và tín hữu, v.v...”

Đức hồng y lên án các vi phạm tự do tôn giáo và các hành vi “cướp đoạt tài nguyên, của cải, duy trì quyền lực bằng các biện pháp vi hiến”, gây thiệt hại nghiêm trọng. Theo Đức Tổng giám mục Kinshasa, “đã đến lúc sự

“Phục vụ sự sống con người là phục vụ Thiên Chúa”

cận trong đời mình. Để lên đường một lần nữa, chúng ta hãy nhìn lên Mẹ. Trái tim của Mẹ đập nhịp đập trái tim của Giáo hội. Ngày lễ hôm nay nói với chúng ta rằng nếu chúng ta muốn tiến bước, chúng ta cần phải quay lại: hãy bắt đầu lại từ máng cỏ, từ người Mẹ đã bồng ẵm Thiên Chúa trong vòng tay mình.

Lòng sùng kính Đức Maria không phải là nghi lễ thiêng liêng tốt đẹp, nhưng là một đòi hỏi của đời sống Kitô hữu. Khi nhìn lên Mẹ, chúng ta được mời gọi bỏ đi những vướng bận vô ích để tái khám phá những gì là thực sự quan trọng. Ôn huệ của Mẹ, của mọi người mẹ và mọi người phụ nữ, là điều quý báu nhất đối với Giáo hội, vì Giáo hội cũng là mẹ và là người nữ. Trong khi người đàn ông thường trừu tượng hoá, quyết đoán và áp đặt ý tưởng, thì người phụ nữ, một người mẹ, lại biết cách “ghi nhớ”, nối kết mọi sự trong lòng mình, để đem lại sự sống. Vì đức tin của chúng ta không chỉ giản lược vào một ý tưởng hay một học thuyết, nên tất cả chúng ta đều cần trái tim của một người mẹ, một người biết cách giữ tình yêu nhân hậu của Thiên Chúa và lắng nghe nhịp đập của trái tim con người.

Nguyện xin Đức Mẹ, là thụ tạo nhân linh tuyệt diệu nhất của Thiên Chúa, bảo vệ và gìn giữ năm nay, và mang đến cho tâm hồn chúng con và thế giới của chúng con bình an của Con Mẹ. Tôi mời gọi anh chị em hãy lấy lòng đơn sơ của con cái mà chào mừng Mẹ, như các Kitô hữu ở Êphêxô đã làm cùng với các giám mục của họ: “Lạy Mẹ rất thánh của Thiên Chúa!” Chúng ta hãy cùng nhau nhìn lên Mẹ và lặp lại ba lần (*Đức Thánh Cha quay sang Tượng Đức Mẹ bên cạnh Bàn thờ*): “Lạy Mẹ rất thánh của Thiên Chúa!” ■

(Nguồn: *w2.vatican.va*)

thật chiến thắng điều đối trá có hệ thống ... và hoà bình, công lý sẽ ngự trị ở Cộng hoà Dân chủ Congo”.

Trong một tuyên bố khác, Toà Thánh Toà Thánh tuyên bố rằng Toà Thánh không lên án hay tán thành cuộc tuần hành ngày 31 tháng Mười Hai, nhưng nhắc lại rằng “việc thúc đẩy công lý xã hội và bảo vệ các quyền dân sự và chính trị của công dân là thành phần không thể tách rời của học thuyết xã hội của Giáo hội”. ■

(Theo *Vatican News*)